

POEMES

mes œuvres
↓
+ o -

P3

Polar Flares

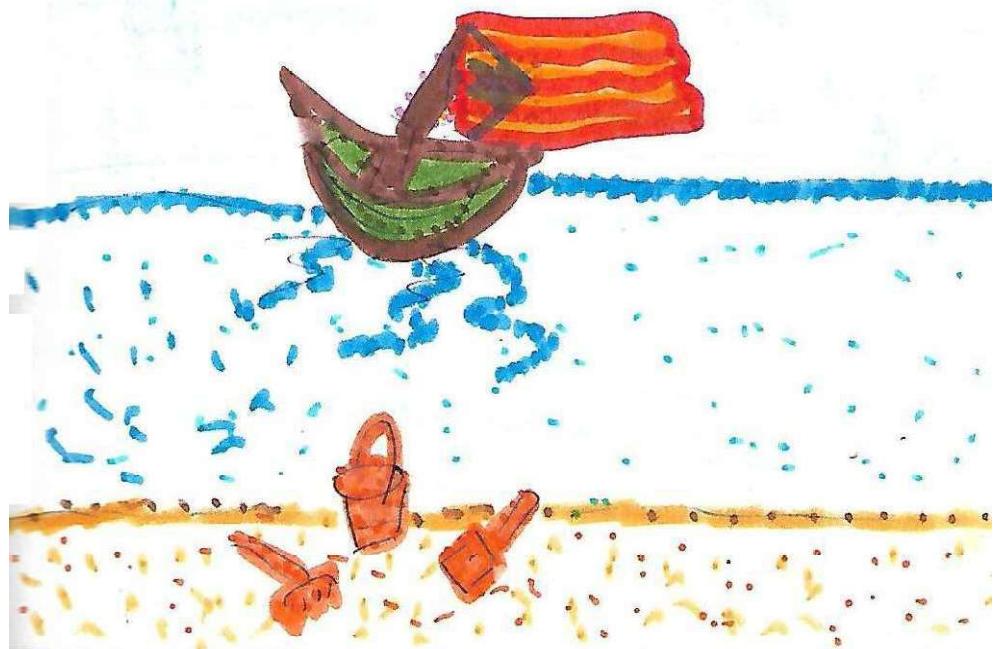
Vigília

La fusta vella
grinyola sota el cobert
el vent bufa abans
l'albada
ells ulls romanen
mig oberts

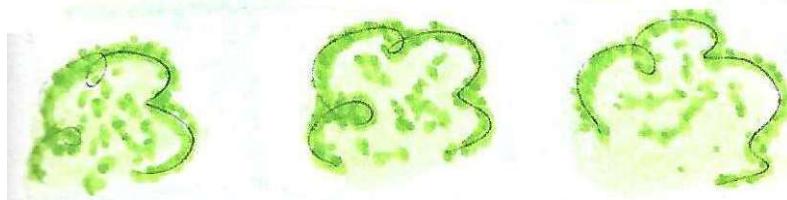

Vora el mar
l'arena mullada
espera l'arribada
dels meus nets
aquej faran un castell
molt gran que s'endurrà
l'ouada gegant

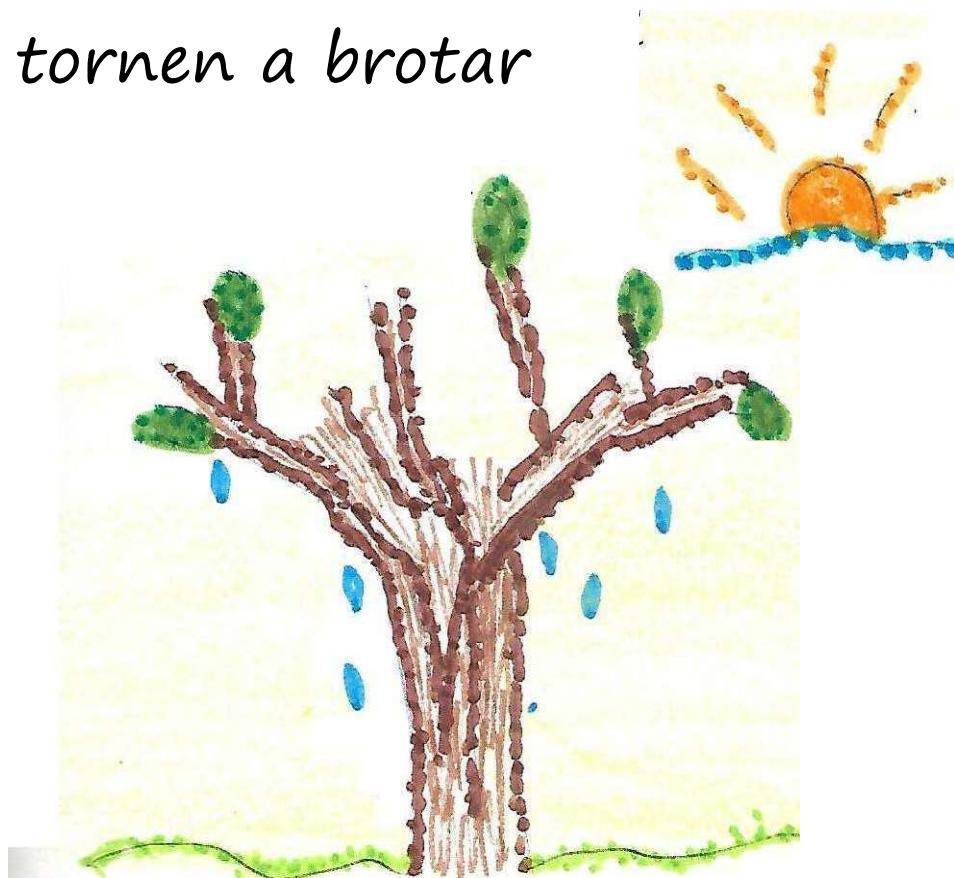

Cresta blanca i negra
arquitecta bona mare
quan arriba la calor
assagües gran volada
toruant al sacó
d'altres temporades

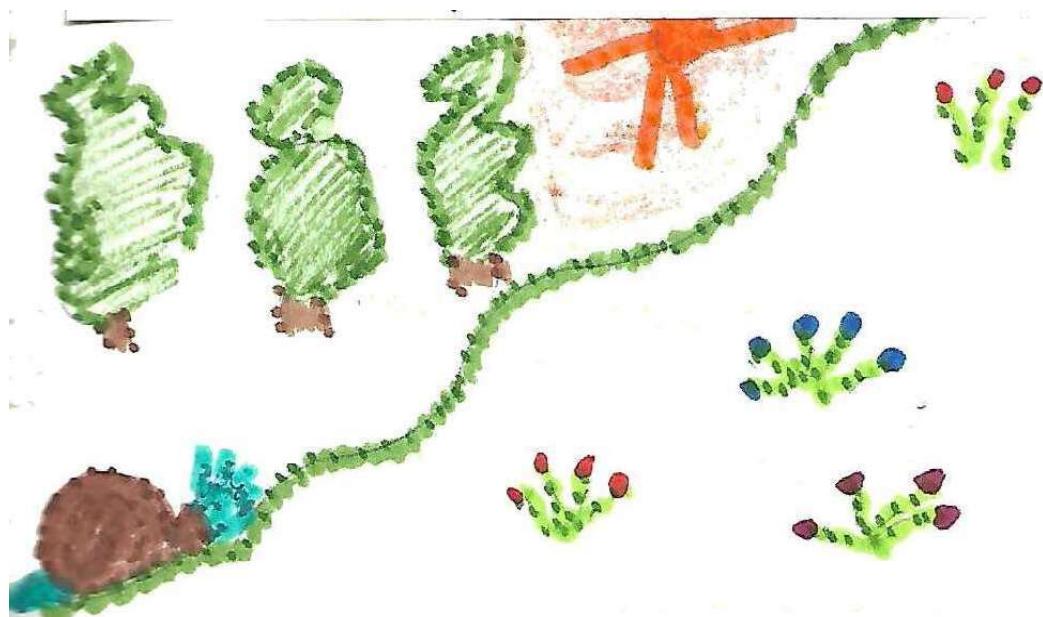
La fulla cau

Els arbres de fulla
caduca
el gebre a l'hivern
els fa brillar
Quan surt el sol
els fa plorar
A la primavera
tornen a brotar

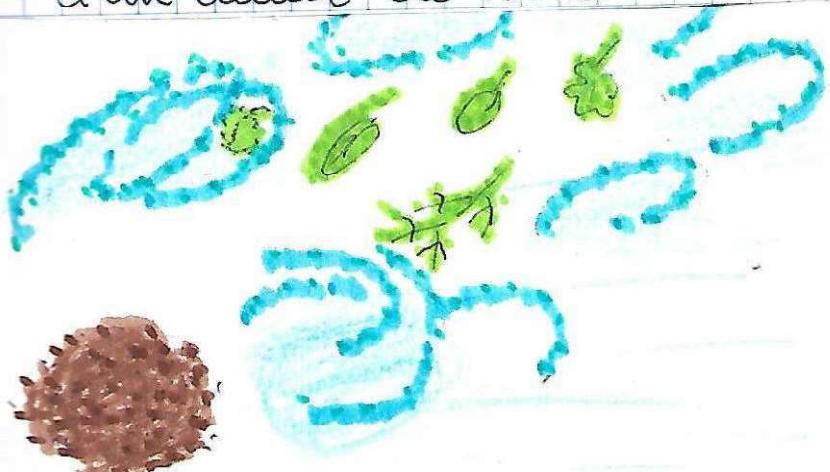
El cargol

Silenciós el cargol
emprèn el camí
no importa si és costerut
arriba al cim
No cal instal·lar la tenda
la duu al damunt
més que una tenda sembla
un iglú

tot es bellega
el vent bufa fort
cauia les fulles de lloc
de la sora fina
en fa petits remolins
s'envoleu les postes
ballen els baldous
l'estanca està plena
d'un riu de sorolls

Sentiments

ha ha ha

ho ho ho

hi hi hi

No importa el so
el cas és que riguis
somriguis o esclati un plor

Així és la vida

Ara sí, ara no,

Ara neva, ara fa sol

Ara plou, ara sequera

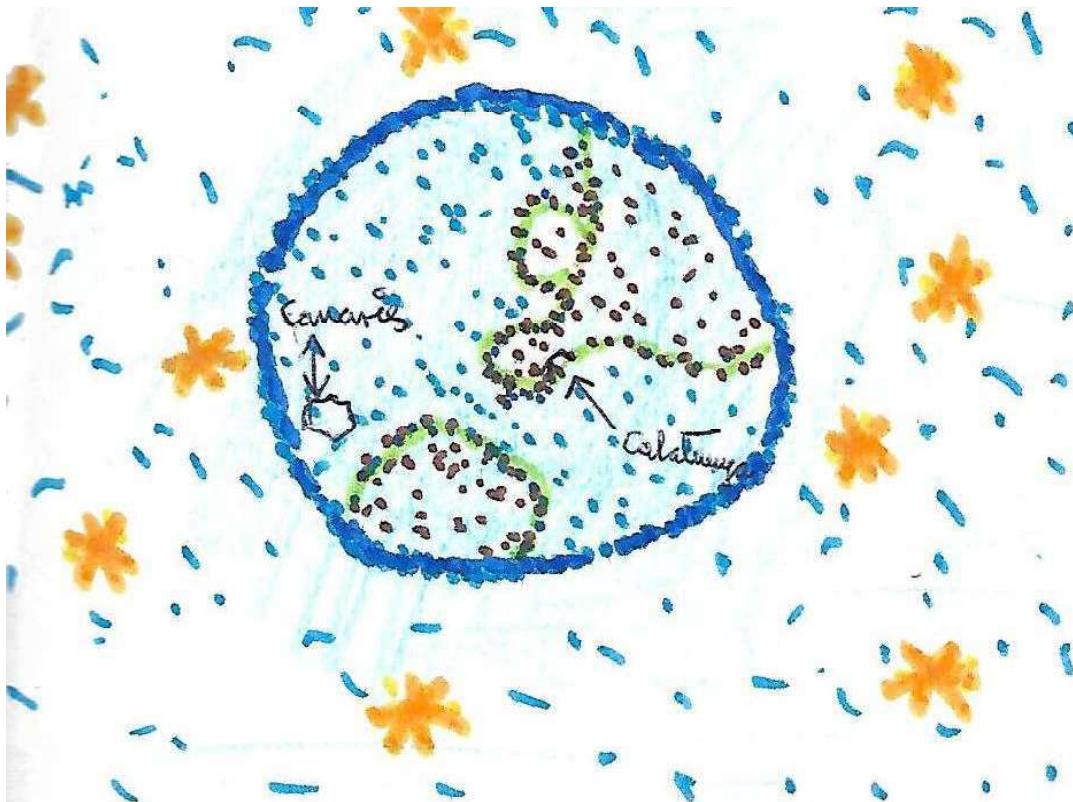
Ara canta el rossinyol

O bé piula el gros mussol!

El globus terraquí

Aquest món és un teatre
Nosaltres en som els actors
i actrius
per dolenta que sigui la
comèdia, sempre la podem
millorar o canviar si
més no... una miqueta!

Aigua

aigua clara platejada
que baixes pel camí fressat
a voltes embogida
a vades no n'hi ha pas
una carpa diu a l'altra
a l'última gota li
barrem el pas!

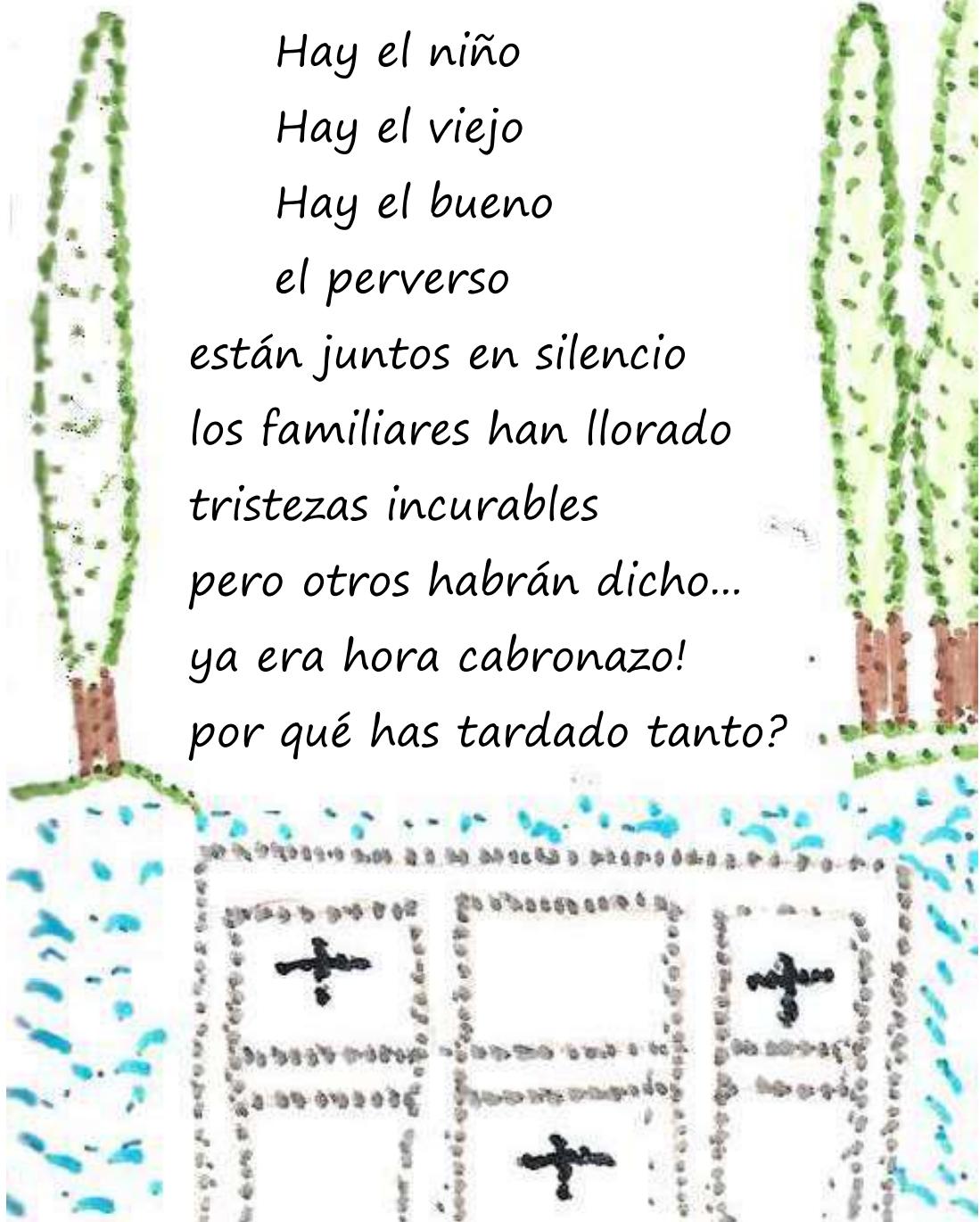
Diumenge 2/4 de 6 de la tarda

A la llar de foc
uns socs cremen
fan una flama suau
de tant en tant
espeteguen, surten
disparades brillants
espurnes de foc.

En el cementerio

En el cementerio
Hay el niño
Hay el viejo
Hay el bueno
el perverso
están juntos en silencio
los familiares han llorado
tristezas incurables
pero otros habrán dicho...
ya era hora cabronazo!
por qué has tardado tanto?

Cántala

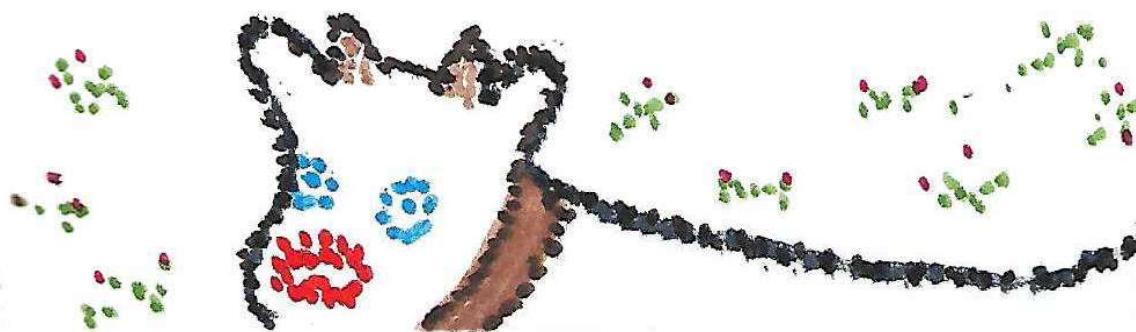
Solo una mirada
ya es un sentimiento
que va calando en lo
más hondo del corazón

En la pupila
queda grabado
el reflejo de esta mirada
por dios que sea de Amor!

Crisi

Quan les vaques estan flaques
no queda res al prat
faig una comanda al
déu de la humanitat
primer li dono les gràcies
per lo que ja m'ha donat
després que no em prengui
el que estimo tant
tot seguit faig una pregària
pel que encara està penjant!

El gran león sol

Flor Rosal (P3) 3/5/2012

M'ho dius o M'ho expliques

A l'escola nens i nenes
aprenen a llegir
entonen cançonetes
amb el llapis van dibuixant,
tot ple de coloraines
Uns dies més tard plourà
veuran els colors penjats al cel,
l'arc de Sant Martí
els farà dir, oh que bonic!

Generositat

Si cudes la terra
fruits et dona
una llavor petita
serà arbre gros,
Si plantes un gra de blat
una espiga et torna.
Moltes espigues fan un grapat,
el moliner en farà farina blanca
el flequer panets d'or
el pastisser dolços de nata
i el llaminer se'ls cruspirà

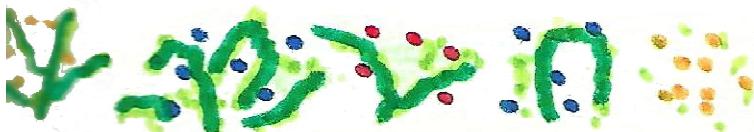
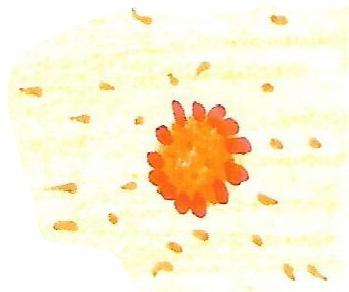
Temps Primaveral arreu

Lliris d'aigua
lliris liles, lliris blaus
delicats, poc vent us inclina
no patiu car no semblar-ho
sou forts i florits
Ara és temps que la primavera
s'insinua
Ara és el vostre moment

Brams de burro de lluny arriben
El rum-rum d'un tractor
l'embolcalla, deixant mut
el pobre animal que amor reclama

Ocells piulen per arreu
on fer el niu?
on pondre l'ou?
Sota teules ja instal·lades o
bé buscar branquillons i palla?

Cel blau, cel primaveral
avui veus un petit brot
demà és rosa esclatada
tot just arribada, ja tinc
por que te'n vagis
primavera **recent** estrenada

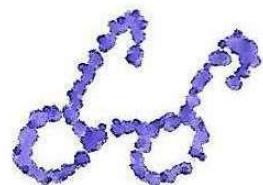

Els meus 70 anys! (P3)

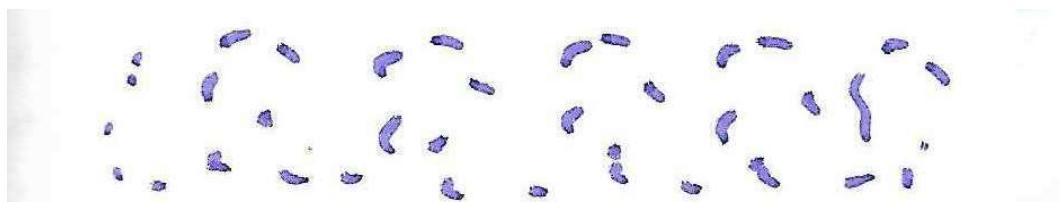
Sóc la petita de sis germans
encara que sóc gran em sento
jovenassa

Poso els peus damunt la barana
el cap em volta quan li dona
la gana

tinc por de la foscor
em fa ràbia rentar els plats
els polítics revenjaires
les tempestes amb l'ampecs
els gossos mossegaires i en
general els torracollons

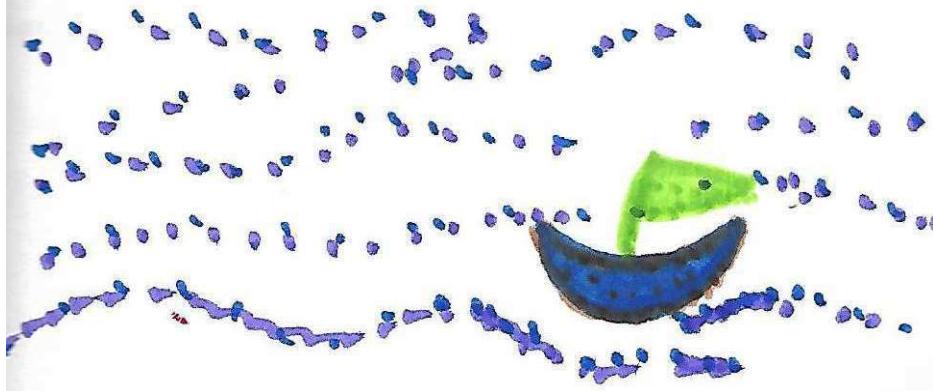
M'agrada la xocolata
la llet de vaca
les cebes de Figueres
puc passar del pernil salat
si deixeu viure el porc que va pelat
i em doneu una altra cosa tan gustosa
tinc quatre manies
parlo i ric massa fort
m'importa una merda quasi tot
menjo cames ajudeu-me i
últimament m'ha passat de tot!

Desig i Esperança

Publicat a la revista 'El vent'

Navegant pel mig del mar
sense veure terra ferma
amb aquella plana immensa
et sents petit i desvalgut.
No seria pas ja hora
que cada un passés la prova?
I en sentir aquesta sensació
deixar anar al fons del mar
l'odi, rancor i cobdícia
que tots portem dins,
de voler, poder i diners,
a costa del que sigui,
fins i tot de la salut
però sempre dels altres?
Llavors fet tot això
la mar fora tan blava
que ni quan fora brava
faria mal a ningú

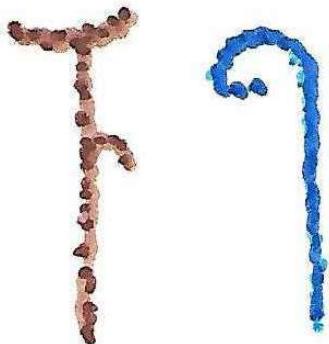
Màgia natural

Una rosa pettetella
ha florit al test del balcó
a prop la poncelleta se n'adona
en silenci de tot
Un raig de sol
una mica d'aigua ...
Desperta poncelleta!
Al cap d'una estoneta
no hi ha poncelleta
són dues les rosetes al balcó!

Aquella dona

Camina de guerxell
sembla cansada
els peus botits volen
escapar-se de la cruel presó
les crosses sota l'aixella apretades
ressonen al terra de formigó
Un home l'acompanya
camina a prop
no porta impediments visibles,
va a poc a poc
Potser recorden presses
passades que no
els dugueren enllac

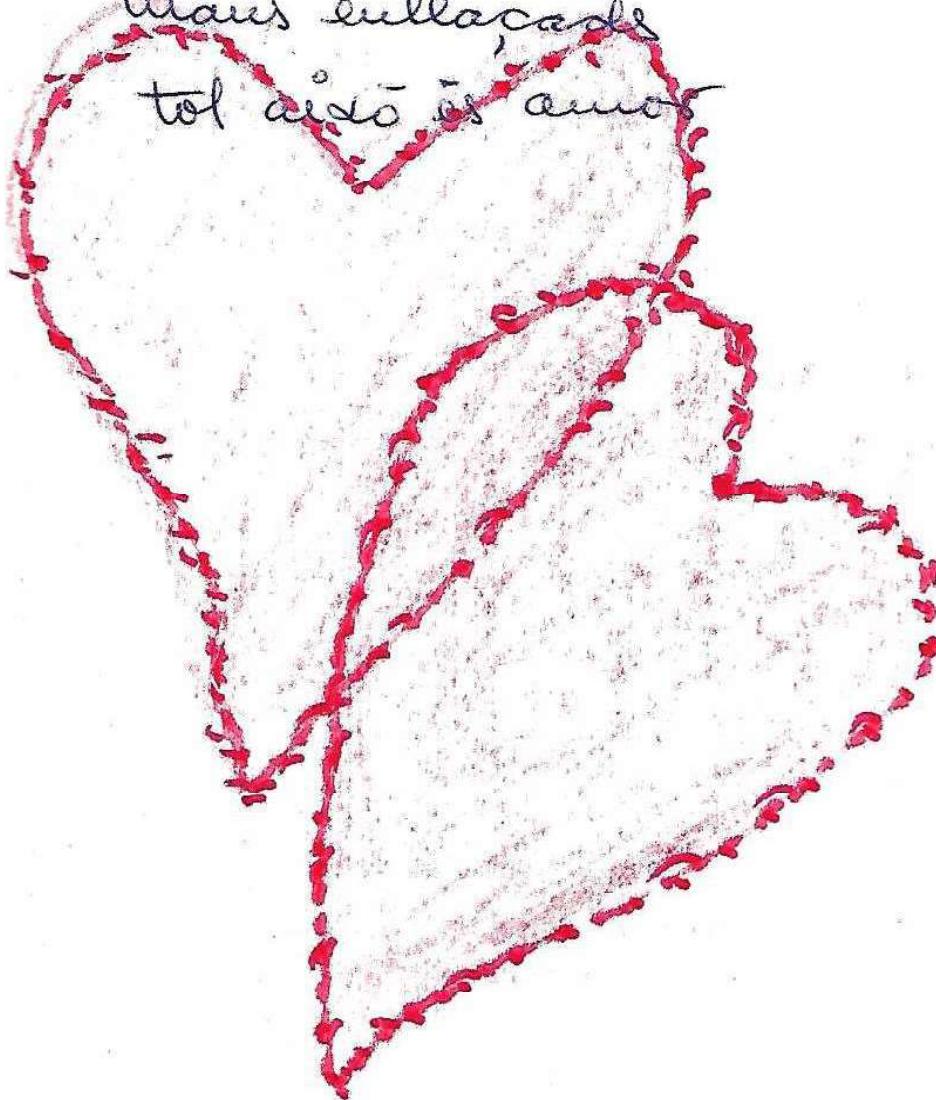
El matí

El carrer regat
recent escombrat
dalt la branca
gotes d'aigua es gronxen
Gent va a la feina
altres no cal llevar-se
no han de fer res...
Capgirant les golfes
tots trobem allò que ens
farà llevar, per poder
seguir endavant.

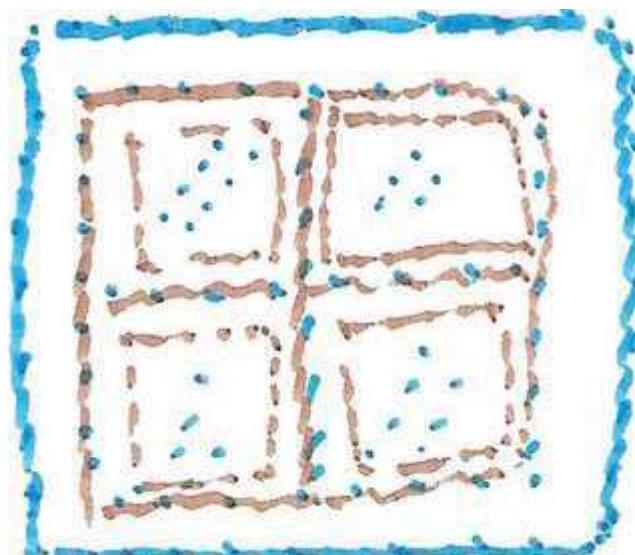
Pat i Vinent

Davant l'altar, el cor
batega amb força
miralls que travessen
que arriben al cor
sorrisos de complicitat
mais enllacades
tot això és amor

Matís

La finestra un xic
oberta
aroma de cafè
recent torrat
juntament amb la fresqueta
han entrat
sens demanar-ne el pas
el bon rotllo també
s'hi apunta, ja en són tres
els infiltrats
només cal obrir la
finestra per sentir-te
acompanyat i perdre la soledat no volguda

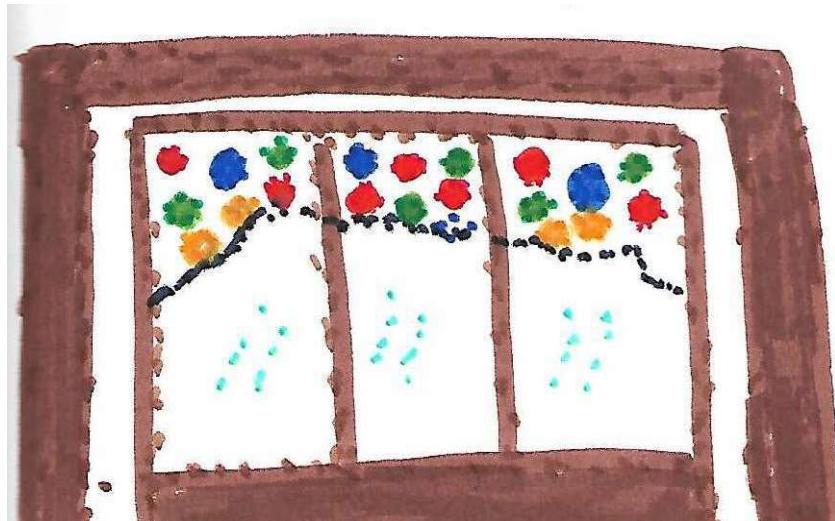
Recorregut

Llisca el capvespre
La tènua llum del sol,
acarona amorosa
l'arbrada que dibuixa
el curs del riu
aquest retorcint-se
per camps i marges fins
arribar al mar actiu
que espera els nutrients
arrossegats de molt
lluny per l'aigua del riu

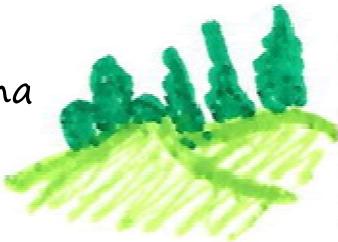
Vitralls

tallo el vidre
molt suau
No xerrica,
no s'escau
Dels colors en faig
barreja
La cinta de coure
els riveteja.
Els acarona
l'estany platejat
Unes pinzellades
encertades, tot soldat
Ja s'ha acabat!

Naturejant

Allà dalt de la muntanya
on creix l'arbre petit
quan fa vent o tramuntana
belluguen esporuguits
Planejant amb la mirada
semblen un munt d'herba apilada
a punt per anar a dormir
A baix a l'esplanada
altres arbres amb ses branques
enllaçades
fan un sostre molt bonic
Arran de fullaraca
hi trobem un món senzill
la terra foradada
és la casa del conill,
el romaní salvatge
li envia el seu perfum
Després de tanta bellesa
encara no s'ha acabat!
de la farigola retorcida
n'agafarem un bri
quan arribem a casa
a la sopa la farem bullir,
sobre la taula
un violer florit.

Descripció d'un paisatge (Camins)

El costat del camí de l'ametller
està cobert pels joncs, queda
una catifa d'un verd fosc.

Sobre els joncs voleia l'estenedor
empentat per la tramuntana,
la roba fa cabrioles sembla talment
ballar un ritu

El camí que va a Can Xicu
ja hi han aparegut com cada any
els lliris salvatges, fonolls flairosos
i tota mena de plantes i plantetes
Unes gitanes, peus descalços, melenes
llargues arrinxolades van pujant
cantant sense complexos. De lluny
es pot percebre un quadre amb
moviment, arribant la seva alegria
i vitalitat envejable de banda a
banda del poble

donant un bri de frescor i ganes
de viure.

La Tartana de Can Grau (Definició)

“Can Grau” casa mera (P3)

La tartana, carruatge,
de forma rodona
de roba de lona,
seients laterals de fusta
massissa,
esgraó de ferro forjat
rodes esculpturals
amb radis units
a l'engranatge central
tirat per l'euga amb
peus ben ferrats, a
cop de brida enfila
que enfila
fins arribar a Can Grau

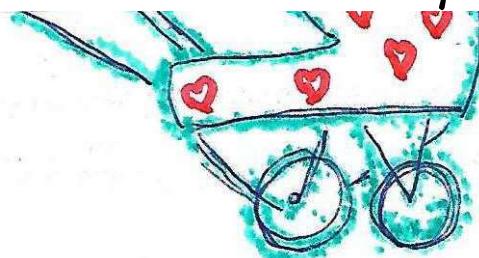

(P3) Peter Bear 21/4/18

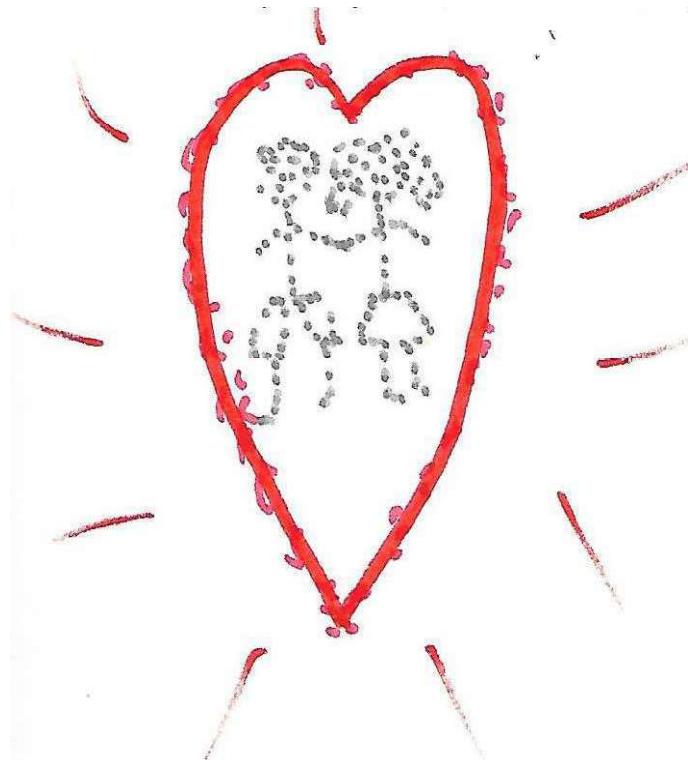
Tots els bebès de la família
Sunyer Planas

Petita i hermosa criatura
has entrat dins el meu cor
sens necessitar embranzida
només amb brins d'amor
La sang corre massa
de pressa
per tots els racons del cos
augmenten els batecs del cor
cada cop són més forts
demano calma
vull assaborir-ho millor
gravant-t'ho tot pel record

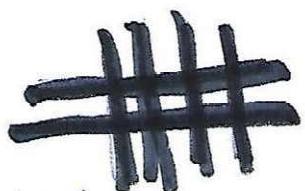
La parella

Quan el silenci de la nit
és arribat
i estem sols a prop del foc
és el moment que amb les
mans nues
ens abracem a poc a poc
No tenim pressa
la nit s'allargassa
és el que fan els bons amants
jo t'abraço tu m'abrases
donant-nos tot l'amor del món!

A veces son inocentes

Fieras que rugen
tras los barrotes
ojos abiertos en demasía
la noche lo cubre todo
todo es misterio
unos hombres gimen
sin libertad
animales y hombres
en igualdad de malas
condiciones
otros hombres no recuerdan
que aquellos existen
su comodidad es tal
que viven en una asquerosa
desigualdad
caras de piel curtida
quemadas por el sol
de todas las estaciones
parece que duermen
están rendidos exhaustos.

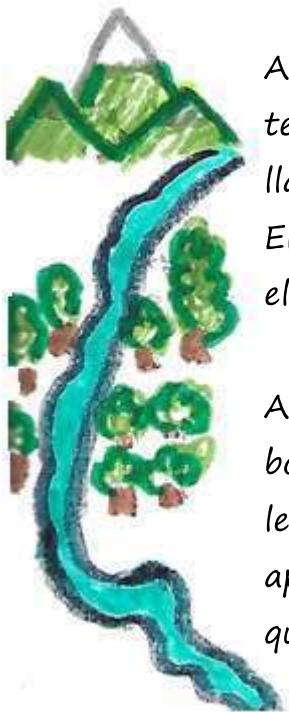
* + justicia + amor + PAZ + buena política - F. de P.

Viladasens (de P3 a RS)

Ai Vila, Viladasens
Poble petit de l'Empordà
quan bufa la tramuntana
el cel és tot ben blau

Ai Vila, Viladasens
mirant al nord el Canigó
Punxes nevades, punxes
glaçades, el fred ja és a prop

Ai Vila, Viladasens
quant d'amor sento per tu
Aquí vaig néixer, aquí
vaig créixer, aquí de vell
vull morir

Ai Vila, Viladasens
tens el Cinyana, un riu
llarg i prim
El salt del burro, agafa l'ase,
el Gorg blau i altres indrets

Ai Vila, Viladasens,
boscos de pins i alzines dibuixen
les giragonses del camí
apropant-nos al mar
que no està lluny d'aquí.

Canta / Canta

No canta l'ocell perquè sí
canta per dir-li a l'estimat/-ada
"estic aquí a prop teu"
Canta per dir als seus fills
que esperen al niu
"Ara vinc que us porto la manduca"
Canta per l'alegria que li dona
l'arribada del nou dia
Canta pel sol que li escalfa el plomatge
Canta per donar les gràcies a la
natura que li dona tot
Canta quan veu el blat segat i les
espigues daurades
Canta quan veu el gat amb ulls
oberts que el mira per menjar-se'l
si no vigila
Canta quan està tancat a la gàbia
esperant que un bon dia algú
tingui el bon fer de deixar la
porteta oberta
Canta per la gran llibertat
ocell canta, canta,
vola, vola

Volia

Volia navegar
i no tenia barca

Volia volar
i no tenia ales

Volia cantar
i no tenia veu

Volia que l'estimessin
i no en tenien ganes

Volia comprensió
i feien el sord

Volia, volia, volia, mentre
volia passava el temps
Ara ja no vol res de res!

Fes alguna cosa,
fes-ho per tu!

Trenca cadenes, lluita per la teva llibertat
no et deixis enganyar només vivim una vida.

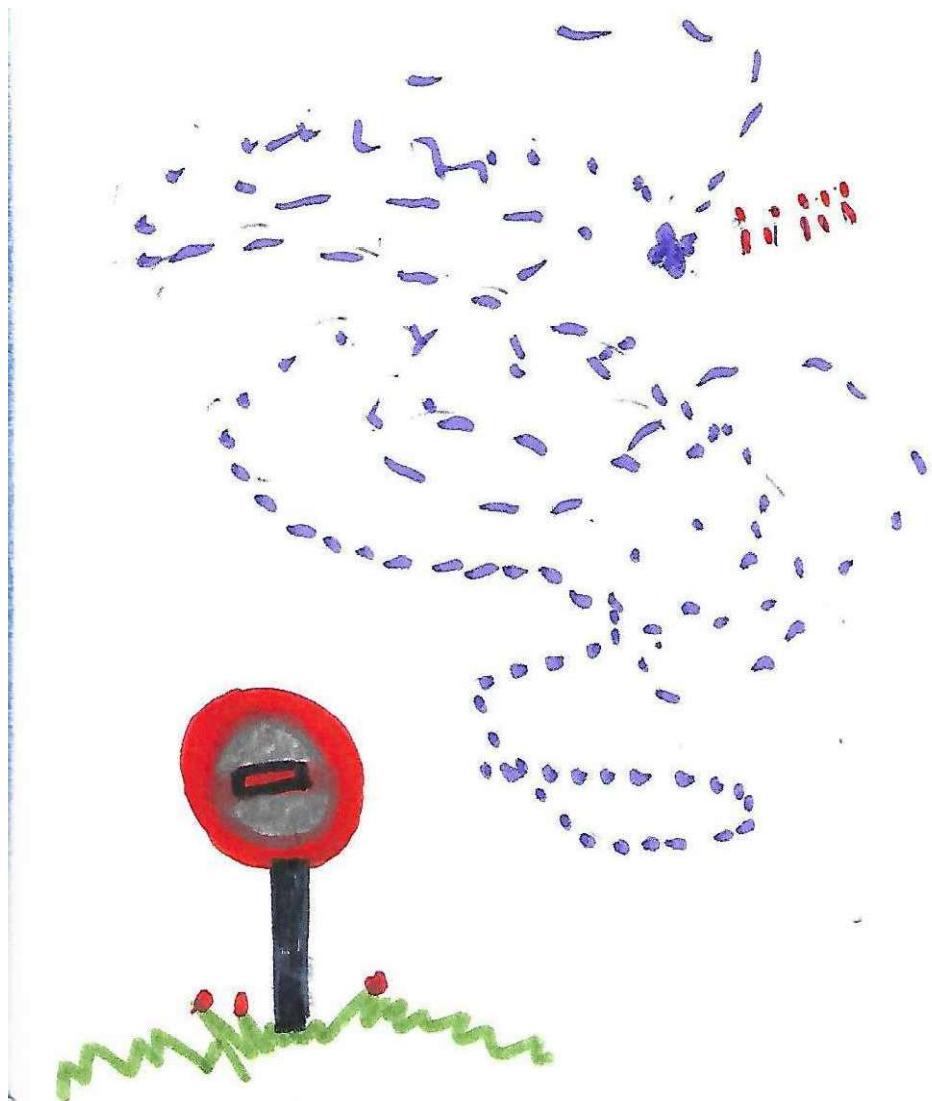

El mosquit

Un mosquit s'ha posat
al llit

S'ha atrevit de picar-me
el pit

posa el dit al meu pit
i passarem una bonica
bona nit!

Va luna

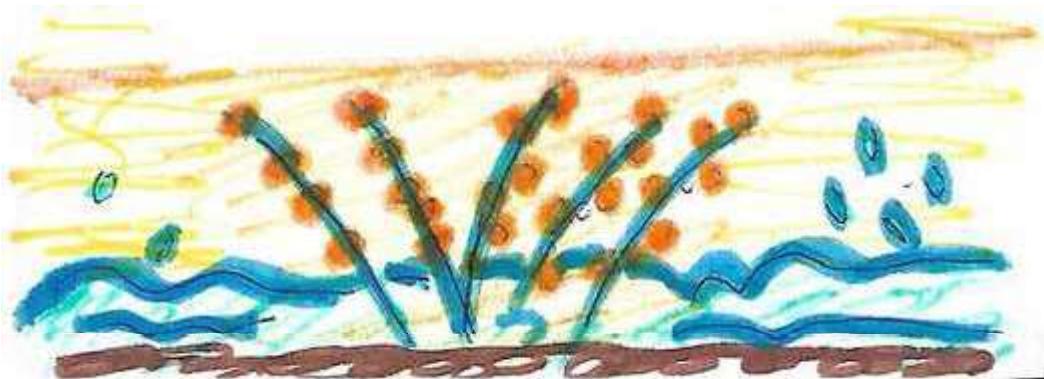
luna que estás mirando
te has puesto colorado
quizás el sol te haya
dicho alguna barbaridad!

Simbiosi (bleda)

groc-groc blau - blau

Ginesteres que esteu al costerut
tan groques, tan boniques
un xic inclinades
amb la mesura exacta
per veure el mar nostre tan blau
tan immens, que belluga a
només unes quantes passes
esquitxant-nos amb la seva
aigua tan salada tan clara,
només un xic, amb la mesura
exacta, és la manera que
té aquest mar nostre tan mogut
d'enflairar-vos, d'abraçar-vos
vosaltres ginesteres tan subtils
espereu qualsevol vent per
expandir la vostra fina flaire

Mar d'estiu

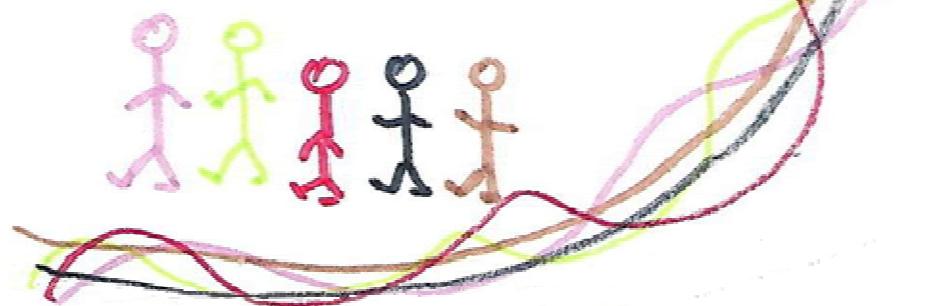
Escuma blanca
d'aigua salada
embranzida fins
a la sorra daurada
arrossegada de nou mar endins
una altra vegada
grosses onades s'inclinen
sota el cel negre de
tempesta, no la tem
el surfista agosarat que és
arrossegat de nou
a terra ferma
una altra vegada
Darrera la negror de la
tempesta, ja brilla
de nou el nostre
cel blau
una altra vegada
els para-sols i les seves
ombres amaguen
la sorra daurada
que ja n'hem parlat
abans!

una altra vegada

Perquè ho vull jo!
Emigrants, immigrants
migrants
El món es mou
és de tots, tant costa d'entendre

Els trobo arreu del món
menjant sopa o bombons
Els comento d'on són
la resposta, d'arreu del món
Els hi he dit a on van
Contesten, això és important?
Els hi he mirat els ulls
Ells m'han mirat els meus
tot seguit han, he afegit
podem ésser amics...
d'això ja fa molts anys
Ara som com germans!
això sí que és important

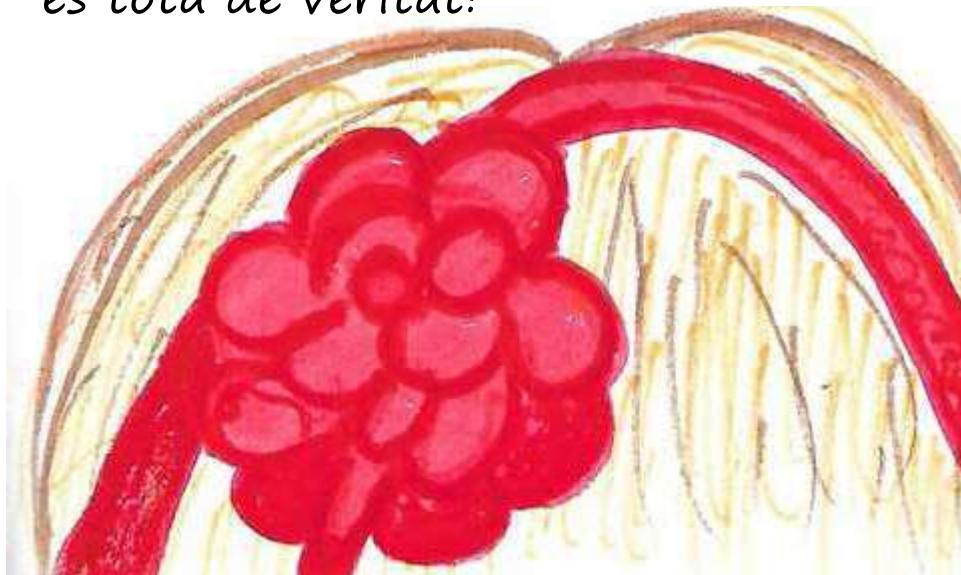
Bravo

L'home del temps
ha dit que plourà
Mare recorda el paraigua
et podries mullar
L'home del temps
de ple ha encertat
el terra està mullat
L'home del temps
està molt content
ha demostrat
professionalitat!
ha coincidit
predicció i realitat!

La diadema

He vist una rossa
de color rosa
que es passeja per arreu
que estranya aquesta història
no és seriosa ni un pèl
la rosa en concret
protegeix uns cabells
rossos que no es moguin
del seu lloc!
Ah... és una diadema
L'Emília la duu
al cap!
Ara sé que aquesta història
és tota de veritat!

La moto

Ruge el motor,
la moto a toda máquina,
el pobre motorista
ha perdido su yo,
pegado a la moto
él solito se confunde,
cree formar parte
de un todo invencible.

Cuando quiere darse
cuenta, está hablando
con Dios!

Aquestes són les maneres! així som!

la garsa amb els seus
esgarips, vol espantar
a l'oreneta

L'oreneta demana ajut
a totes les companyes
Elles sens fer-se pregar
van totes a l'una
Sens deixar de cantar
li planten cara!
deixant a la garsa
sens arguments per atacar-les
Així vull la meva Catalunya
que actui com l'oreneta
pacífica però contundent!

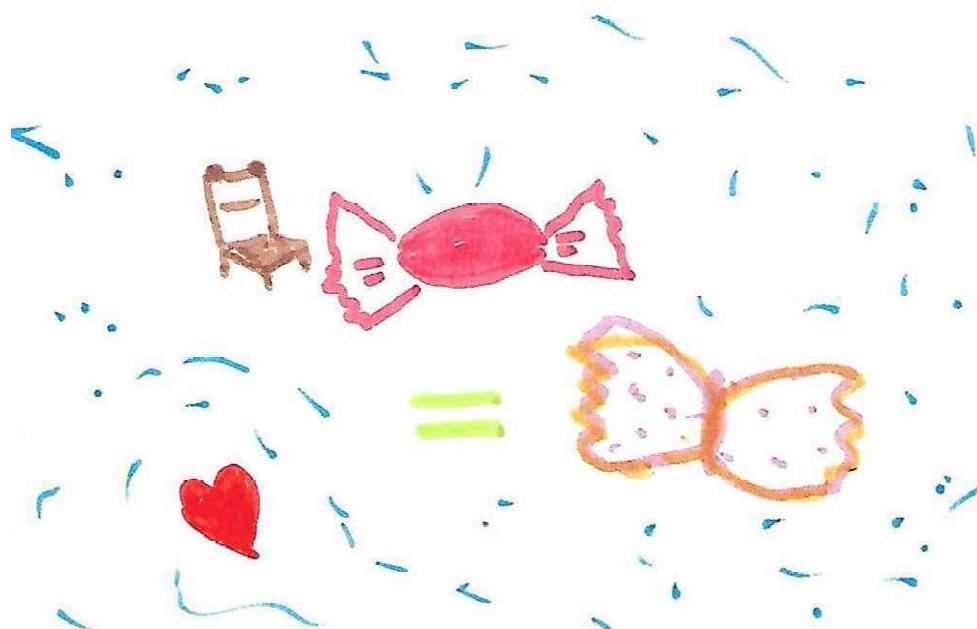

Quan són xics...

Si cal!

Tallaré les potes de les cadires
compraré carmels per endolçar-te
la vida

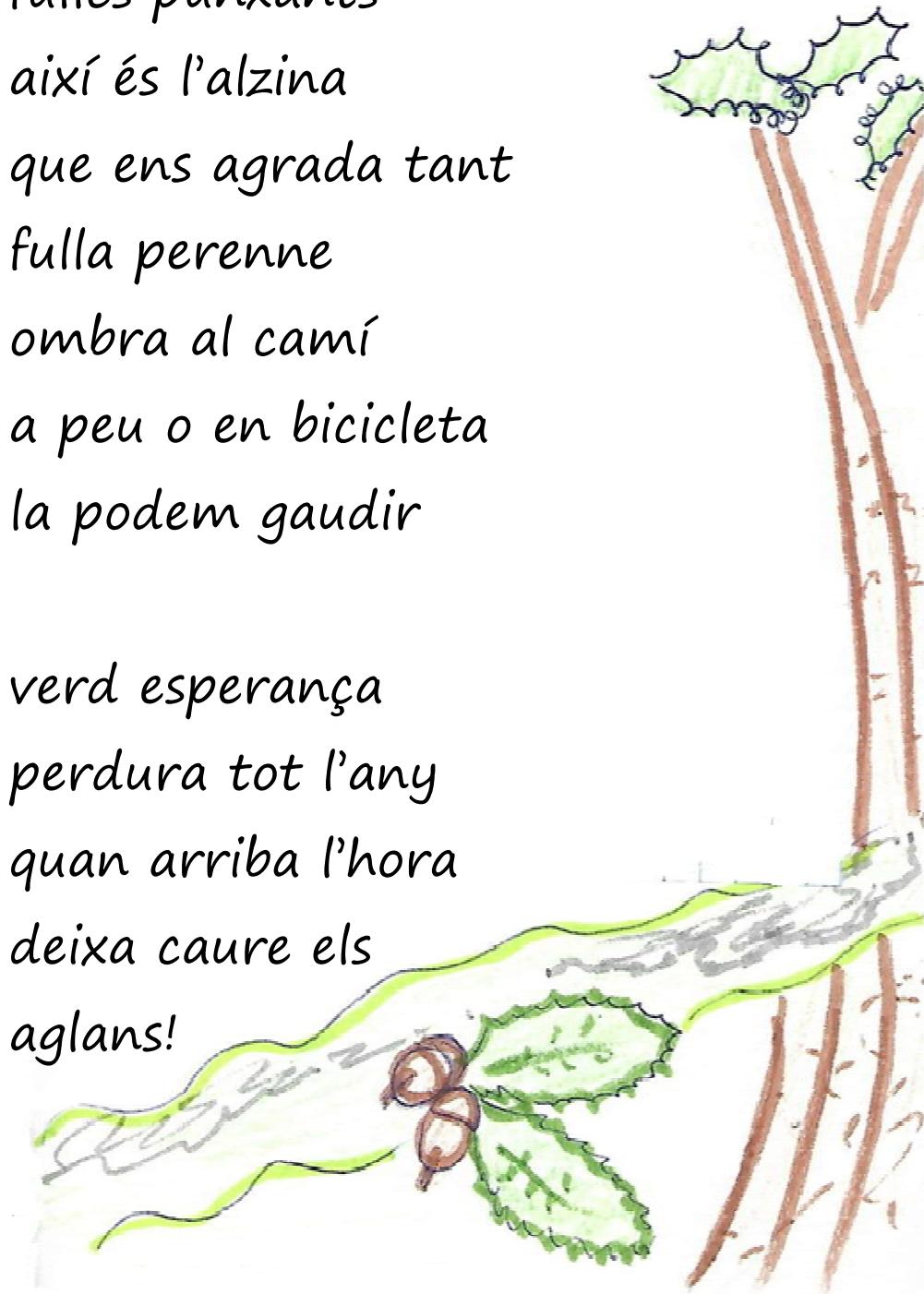
M'anyocaré fins posar-me a la teva alçada
Romandré callada
perquè parlis tant com calgui
T'abraçaré tant com vulguis
fins que puguis volar sol
a altres contrades per fer-te
tot teu l'Univers sense traves!

L'alzina

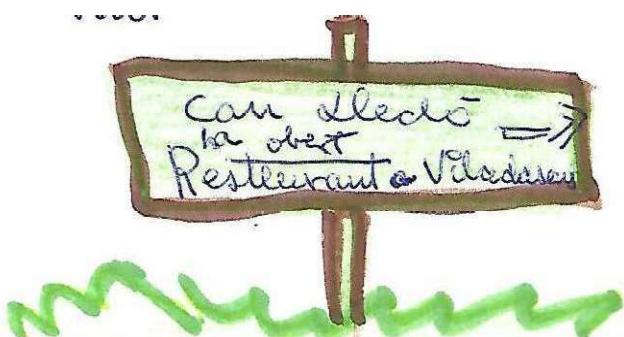
soca rugosa
fulles punxants
així és l'alzina
que ens agrada tant
fulla perenne
ombra al camí
a peu o en bicicleta
la podem gaudir

verd esperança
perdura tot l'any
quan arriba l'hora
deixa caure els
aglans!

Viladasens

Viladasens poble
de pau de pau i
silencis mortals
ha esdevingut en sorolls
furtius, quan surten
de menjar i beure massa
Els veïns fins ara
ensopits empedernits
esclaten amb discussió
nombren a “Can Lladó”
tant per bé com per mal
és com un carnaval
botzines, crits, pixarades,
la gent van i venen a
manades deixant al
vent una riallada

Sol, Solet

El sol presumit
allà el cel penjat
no deixa que el miris
amb els ulls de bat a bat

De nit el sol generós
la lluna il·lumina
a vegades del tot
a vegada un tros i un poc

Els dies de pluja
el sol divertit
s'amaga darrere el núvol ennegrit

Recuerdos

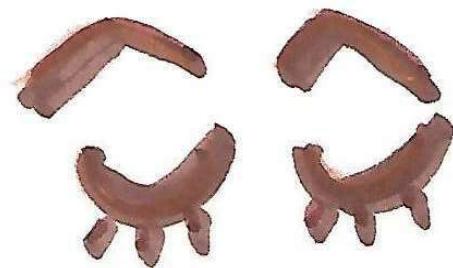
cuando era pequeña
aprendí una lección
que si se jugaba a veces
solita me aburría un
montón

Me imaginaba amiguitos
mínecos paslanchines
mundos mundos y galaxias
y la diversión aparecía !

T'esperaré

Dormiré vestida per si
em passes a buscar
agafar-nos de la mà i
apretar a córrer
si no reacciono
toquem el pols, potser
no dormo
estic morta o de dol!

Genial

d'Eva me ha regalat
un llapis
dibuixca tot solet
de cada ratlleta
en surt un dibuixet!

Espellonar, ai quina gràcia!

Espellona que espellona
ara un cuc, ara una broma
tota la família a l'era
a espellonar
menys una que fa el sopar
la millor hora per espellonar
quan comença a fosquejar
un esglai, un cuc!
es mou com una molla
sols li falta musiqueta
nyigui, nyogui, nyigui, nyogui,
angúnia a flor de pell
algú se li acut, ho heu sentit?
aquest soroll? quin???
ulls grossos... on???
cap allà diu un, cap allà
a l'altra direcció diu l'altre!
inquietud, però real!
cada any passa el
mateix, és molt divertit!
riem i espantem de
les mateixes coses!

